

இய்த எழுத்து

பன்னாட்டுக் தமிழியல் நூல்விதம்

AYIDHA EZHUTHU

AN INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL STUDIES - ISSN : 2278 - 7550

UGC - பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் மாங்கிகாரம் பெற்றது

UGC RECOGNIZED JOURNAL

UGC NO : 42330 / IMFACT FACTOR : 4.118

அக்டோபர் - 2018

21

visit us: www.pallavipathippakam.in
<https://ayidhaezhuthu.in>

பொருளடக்கம்

1. திரிகடுகத்தில் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்
*முனைவர் க.சகாய கிரேஸி
2. நாலடியார் காட்டும் வாழ்வியல்
*முனைவர் அ.ஜான்சிமேரி
3. குறுந்தொகை காட்டும் மூல்லைத் தலைவி
*முனைவர் செள.ஜான்சிராணி
4. சங்க இலக்கியங்கள் கட்டும் இறப்புகுறித்த வாழ்வியல் நிகழ்வுகள்
*முனைவர் ஜெ.அருள் இருதய ஜெயந்தி 10
5. திருக்குறள் காட்டும் மனித மாண்புகள்
*முனைவர் தே.ராஜசீலி 13
6. இயேசு காவியத்தில் வாழ்வியல் கூறுகள்
*அருட்சகோதரி முனைவர் இ.அல்போன்சாள் 15
7. தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்
*அ.கிருத்திகா 18
8. சங்க இலக்கியத்தில் விருந்தோம்பல்
*முனைவர் ம.தனலட்சுமி 20
9. இனக்குழு மக்களின் வாழ்வியல் சிந்தனையில் வேட்டையாடுதலும் - பாதீடும்
*முனைவர் க.குமரகுருபரன் 22
10. இலக்கியங்களில் அறச்சிந்தனைகள்
*முனைவர் மா.பாப்பா 26
11. இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் வாழ்வியல் நெறிகள்
*முனைவர் செ.ரெஜினா 29
12. பெண் எனும் பெருந்தெய்வும் - வள்ளலார் பாரதி ஒப்பீடு
*முனைவர் நா.பா.மஞ்சளா 32
13. நாலடியார் நவிலும் இல்லற விழுமியங்கள்
*முனைவர் பெ.சுபாசினி 35
14. இல்லாள் கட்டமைப்பு :
நான்மணிக்கடிகையை முன்வைத்த ஆய்வு
*அ.இளவரசி 38
15. சங்க இலக்கியங்களும் தமிழ்ச்சமூகம் சார் வாழ்வியல் நெறிகளும்
*சோ.இலக்கியா 41

குறுந்தொகை காட்டும் முல்லைத் தலைவி

*முனைவர் சௌ.ஜான்சிராணி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஜெ.ஏ.மகளிர் கல்லூரி, பெரியகுளம்.

சங்ககாலம் தொட்டு இன்று வரைக்கும் மக்களின் வாழ்வியலைப் படம் பிடித்துக்காட்டுவன இலக்கியங்கள். இவ்விலக்கியங்களுள் குறுந்தொகை, மூல்வைத்தினைப் பாடல்கள் அந்நிலத் தலைவியின் செயல்களைக் காட்சிப்படுத்துகின்றன. குறுந்தொகையில் வரும் தலைவி அக்காலச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு நடந்துள்ளமை வெளிப்படையாகவே காட்டப்பட்டுள்ளது.

“வினையே ஆடவர்க் குயிளே வான் நகல்

மனையிறை மகளிர்க்கு அடவானி உபிர்”

(தொல்.பா.135)

என்று தொல்காப்பியம் மகளைக்கு ஆடுவென் உய்யா (தொல.பா.135) கணவன் மட்டுமே உயிராகும். இல்லத்தில் இருக்கும் பெண்களுக்குத் தன் இப்பாடலின் சாராம்சமாகும். ஆண்களுக்கோ தொழில் மட்டுமே உயிராகும் என்பது என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது. மூல்லை நிலத்துடையிலிருந்து இயல்ல.

தாய் வழிச் சமூகம் மாறி தந்தை வழிச் சமூகம் தொடங்கிய பின்னர் சமூகத்தில் இருந்த பொதுவான வேலைகள் அனைத்தும் மாற்றம் பெற்றன. சமூகம் என்கிற குடும்ப அமைப்பு தோன்றிய காலத்திலே பெண்ணடிமைக்கான கூறுகளும் தோன்றி விட்டன. தாய்வழிச் சமூகத்தில் திருமணம், குழந்தை பெறுதல், வீட்டு நிர்வாகம் என எல்லா நிலைகளிலும் பெண்ணே தலைமைத்துவம் கொண்டவளாகத் திகம்பந்தாள்.

சங்க காலத்தில் குடும்பப் பொறுப்பு பெண்ணுக்கு. வினனயானது (தொழிலானது) இதில் பொருளிட்டல், போருக்குச் செல்லல் ஆணுக்கு உரியதானது. வெளிவேலைகளில் சுதந்திரமாகச் செயல்பட்ட ஆண்கள், தொடர்ந்து அதைத் தனக்கு உரியதாக்கி விட்டனர். பெண்களுக்குக் குழந்தைகள் பராமரிப்பு, வீட்டு வேலைகளைச் செய்தல் என அவர்களின் எல்லை சுருக்கம் பெற்றுவிட்டது. இதன் மூலமே சமூகத்தில் ஆணாதிக்கம் வேருண்றி விருட்சமாக வளர்ந்தது. இக்காலகட்டத்தில் தான் சங்க இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. இந்த ஆணாதிக்கக் கூறுகள் குறுந்தொகையிலும் நிறைந்துள்ளன. குடும்ப அமைப்பில் பெண் எவ்வாறெல்லாம் திகழ்கின்றாள் என்பதை முல்லைத்தினைப் பாடலானது சென்னியாகச் சாட்டுகின்றது.

“முனிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல், கழுவறு கலிங்கம், கழாஅது, உடை, குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கமமுத் தான்துமந்து அட்ட தீம்புளிப் பாகர் ‘இனிது’ எனக் கணவன் உண்டலின் காந்து”

நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று வினாவுடன்

இப்பாடலில் உணவு சமைக்கத் தெரியாத பெண், தன் கணவன் நன்றாக உள்ளது உணவு என்று பாராட்டுவதற்காக, தானே தயிரைப் பிசைந்து இனிய புளிப்புச் சுவையுடைய உணவைத் தயாரிக்கிறாள். கணவன் உண்ணும் போது ‘இனிது’ என கூறியதைக் கேட்டு மனதுள் மகிழ்கிறாள். இங்கு பெண் என்பவள் ஆணின் புகழ்ச்சி மொழிக்காக ஏங்குபவளாகத் திகழ்கிறாள். உணவு நன்றாக இருந்தால் மட்டுமே கணவன் உண்பான் என்றும் குடும்ப வாழ்க்கைக்குச் சமையற்கலை தேவை என்றும் வலியுறுத்துகிறது.

ஒரு சமயம் கலை தேவை என்றும் வலியுறுத்துகிறது. இல்லத்தில் இருப்பதே பெண்ணின் கடமையாகும். ஆண்களுக்கு வெளியில் வேலை என்பதால் குறித்த காலத்தில் இல்லத்திற்குத் திரும்பாததற்குப் பல காரணங்கள் கூறப்பட்டன.

“மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை கல்பிறங்கு அத்தம் சென்றோர் சூறிய பருவம் வாரா அளவை, நெறிதரக கொம்புசேர் கொடிஇணர் ஊழ்த்த வம்ப மாரியைக் கார்என மதித்தே”

இப்பாடலில், தலைவன் வருவதாகக் கொன்றை

(குறு.மு.46)

மலர்கள் மலர்ந்து விட்டன. கொன்றை மரம் உடலால் பருத்து இருந்தாலும் மடமையுடையாதாகும். அதைப் போலவே பெண்கள் எங்காலத்தும் ஆண்களுக்காக வீட்டிலேயே காத்திருத்தல் அவர்களின் செயலாகும். மேலும் பெண்ணானவள் கார்காலம், கொன்றைமலர் போன்றவற்றை தன் தலைவனோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறாள். கொன்றை மலரைப் போல மடமையுடையவளாக எப்போதும் தலைவனையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்ணாக வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறாள்.

“இன்னள் ஆயினள் நன்னுதல் என்று, அவர்த துன்னச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே நன்றுமன் - வாழி - தோழி! - நம் படப்பை நீரவார் பைப்புதற் கலித்த மாரிப் பீரந்து அலர்சில கொண்டே”

இப்பாடல் வரிகளில் தலைவன் குறித்த பருவம் வரவில்லை என்றாலும், குறித்த எடுத்துக் கொண்டு தலைவனிடம் சென்று தான் பசலை அடைந்துவிட்டேன் என்று யாராவது கூறினால் மிகவும் நல்லது என்கிறாள். மேலும் பீர்க்கமானது புதரையோ சில வலிமை மிக்க தாவரங்களையோ பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு வளரும். அதைப் போலத்தான் பெண் கட்டமைத்துள்ளது. தனது அழகானது கணவனுக்கு மட்டுமே சொந்தம் என்றும் அதை நூகர எப்பொழுதும் ஆணின் துணையோடு வாழ வேண்டும் என்று அக்கால சமூகம் அவனுக்கு மட்டுமே உரிமை என்றும் நினைக்கிறாள்.

(குறு.மு.48)

“வண்டுபடத் ததைந்த கொடிஇணர் இடைகிடுப் பொன்செய் புனைக்கும் கட்டிய மகளிர் கதுப்பிற் தோன்றும் புதுப்புங் கொன்றைக் கானம், கார் எனக் கூறினும், யானோ தேரேன் அவர்பொய் வழங்கலாரே”

தலைவியானவள் கொன்றை மலர் மலர்ந்த உடனே தலைவன் குறித்துச் சென்ற

(குறு.மு.21)

அவன் குறித்துச் சென்ற கார்காலம் இது அல்ல என்றும் எப்போதும் அவர் பொய் கார்காலம் முரம்பித்துவிட்டது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். உலகில் நடக்கும் இயல்பான நிகழ்வையும் அவளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்பது வெளிவராமல் இருப்பதற்காகவும் கற்பிக்கப்பட்டனவு.

வினைமுற்றி மீணும் தலைவன் தோழியிடம்,

“உள்ளினன் அல்லெனோ யானே? உள்ளி, நினைந்தனென் அல்லெனோ, பெரிதே? நினைந்து மருண்டனென் அல்லெனோ, உலகத்துப் பண்பே?”

அனைப் பெருங்காமம் ஈஸ்டு கடைக்கொளவே”

(குறு.மு.99)

பிரிந்திருந்த நாளில் தலைவியையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். தலைவியைக் காண வேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கு இருந்தது. உலக இயல்பிற்கு ஏற்ப வினை மட்டும் தான் எனக்கு உயிராதலால் அங்கேயே இருந்தது விட்டேன். அவளை அடைய வேண்டும் என்ற காம வேட்கை அதிகரித்ததால் வினையை முடித்து விட்டு வந்தேன் என்றான். வினைக்காகச் செல்லும் ஆண்கள் தங்களது பணியை முடிக்கிறார்களோ இல்லையோ பெண்கள் மேல் நினைக்கிறான். காமமானது வினையின் போது, ஏற்பட்டாலும் அங்கே பெண் உயிராக வலுசேர்க்கும் வகையில்,

“வானத்து அஞ்சவர் நல்லிசை வீழ
பெய்த புலத்துப் பூத்த மூல்லைப்
பசுமைகைத் தாது நாறும் நறுநுதல்
அரிவைத் தோள் - அணைத் தாஞ்சிக
கழிந்த நாள் இவண் வாழும் நாளே”

(குறு.மு.323.3-7)

மலர்ந்த மூல்லையின் மணமானது எல்லாவிடத்தும் பரவுவது போல தலைவியைப் புணர்ந்து கழிந்த நாட்கள் பயனோடு வாழும் நாட்களாகும். தலைவன் புணராத மற்ற நாட்கள் எல்லாம் பயனில்லாத நாட்களாகும். இவற்றிலிருந்து பெண் என்பவள் எப்போதும் ஆணின் நுகர்வுப் பொருளாக இருக்கிறாள் என்பது தெளிவாகிறது.

வினைமுற்றி வந்த தலைவன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி,

“----- மதியுடை வலவோய்

இன்று தந்தனை தேரோ -

நோய் உழுந்து உறைவியை நல்கலானே”

(குறு.மு.400.5-8)

என் பிரிவினால் வருந்தியும், குறித்த பருவத்தில் வருவேன் என எண்ணியிருக்கும் தலைவியை இறந்துபடாமல் காக்க வேண்டும். அதனால் தேரை விரைவாகச் செலுத்து என்கிறான். அப்படிச் சென்று தலைவியை காப்பாற்றியதாகக் கூறுகிறான்.

“எழுகலத்து ஏந்தினும் சிறிது - என் தோழி

பெருந்தோள் நெகிழ்ந்த செல்லற்கு

விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே”

(குறு.மு.210)

தலைவன் பிரிந்து சென்றதை நினைத்து எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் போது காக்கையானது கரைகிறது. அப்படிக் கரைவது அவளுக்கு நல்ல சகுனமாக இருக்கிறது. சகுனத்திற்கு ஏற்ப தலைவன் திரும்பி வருகிறான். தனக்கும் காக்கையானது கரைந்து, தலைவன் திரும்பி வருவதற்கு உதவி செய்ததாக நினைந்து உணவிடுகிறாள். அன்று முதல் இன்று வரை பெண்கள் காக்கை கரைவதையும், பல்லி ஒலியெழுப்பவதையும், விக்கல் ஏற்படுவதையும் நல்ல சகுனமாக நம்புகின்றனர். சகுனத்தின் அடிப்படையிலும் பெண் ஆணாதிக்கக் சமுதாயத்தால் எதையும் அன்போடு ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறாள்.

முடிவாக, பெண் இலக்கியங்களில் படைக்கப்பட்டிருக்கும் விதம், கணவனின் நலன் ஓன்றையே கருத்தில் கொண்டு குடும்பப் பொறுப்பில் செயல்படுவளாகத் திகழ்கிறாள். ஆண், பெண்ணை பொருள், கல்வி, போர் இவற்றின் காரணமாகப் பிரிந்தாலும், அவனையே இல்லிலிருந்து எதிர்நோக்கி இருப்பவளாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறாள். எல்லாச் சூழலிலும் ஆண் முதலிடத்திலும் பெண் இரண்டாமிடத்திலும் திகழ்கிறாள். பெண் இவற்றிலிருந்து விடுபட்டு கல்வி பெற்றால் மட்டுமே சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியும்.